

CLAUDIU NOHAI

cl. a VII-a, Școala nr. 2, Piatra-Neamț
Premiul I, secțiunea „Poezie – elevi de gimnaziu”



Șpinul de vacanță

Mai rău ca la școală
Caietul stă mut,
Deschis în fața mea.
Mintea nu scapără
Niciun gând
Cu care să acopăr
Foaia albă.
Pentru că
Lucrul în vacanță...
E cel mai groaznic chin.

Vacanța e doar o unealtă...
Cu ea ni se face în ciudă.
Stârnește ideea de libertate
O idee...
O idee ce nu poate fi întrupată.
Ea, vacanța,
E o fata morgana.

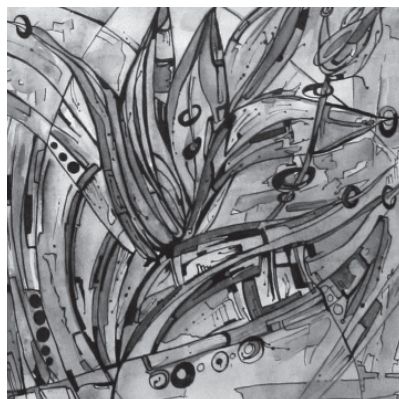
Dorința

De-aș avea o baghetă magică,
Aș încerca să opresc timpul în
loc,
Pentru totdeauna.
Aș transforma toate anotimpurile
În primăvară;
Aș alege doar diminețile
Și le-aș pune pe toate cap la cap
Și le-aș împleti într-o viață;
Multă, multă viață,
În care durerea și suferința
Să nu-și găsească loc niciodată.
Pentru că
Viața aceasta este unică, trecătoare
Și niciodată,
Dar absolut niciodată, de ajuns.

Vis

În arșița nopții
Te-am găsit pe tine,
Într-un vis abia început.
Te-am închis în colivia sufletului
meu,
Să nu mai pleci niciodată.

Când adorm te eliberez
Să dansăm împreună
Pe melodia cântată în cor, de
lună și stele.
Vântul ne mângâie cu adierea
lui
Nelăsându-ne să obosim vreodată.



Buchet, Mihaela Paladi

Pe jumătate cuvinte

În vacanță vorbesc mai încet
Pentru că... nu-i așa?
Și cuvintele intră în repaus,
Totul se odihnește...
Afară de mine.
Eu muncesc din greu...
Compensez lenevia cuvintelor.

Mara

O iubesc foarte mult...
Îi dau din bomboanele mele,
O las la calculator,
O car în cârcă prin casă,
Stau cu ea când mama e plecată,
Îi fac toate mofturile.
O iubesc foarte mult...
Dar pentru ea,
Soră-mea,
Mara,
Tot un „urât” sunt...
Cred că... și ea mă iubește.
Amară mai e soră-mea,
Mara,
Câteodată!